

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Z A R A S A I

1953 m.

gruodžio

18

PENKTADIENIS

Nr.149(959)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. V. PIVARAUSKAS. Už pavyzdinę pasirošimą pavasario sėjai—1 pusl.
2. TSRS Prokuratūroje—2 pusl.
3. D. ILGŪNAS, J. VAINAUSKAS. Visapusiškai nušviesti mokyklos gyvenimą—2 pusl.
4. L. EITMINAVIČIŪTĖ. Pionieriai, gerai pasirenkime sportinei žiemai—3 pusl.

5. J. KALININAS. Veterinarinis kolūkių aptarnavimas—3 pusl.
6. V. JANULIS. Kalėdų reakcinė esmė—3 pusl.
7. A. FILIPOVAS. Tarpautinė solidarumo su vietnamiečių tauta diena—4 pusl.
8. Liaudies demokratijos šalyse—4 pusl.

KOLŪKIO LAIŠKININKAS

Retai besutiksi dabar kaimo žmogų, kuris neprenumeruotų vieno ar kelių laikraščių, nesidomėtų spaudoje gvildinamais klausimais. Spauda tapo pirmuoju kolūkiečio pagalbininku įsivainikant mokslo pasiekimus, taikant pirmųjų darbo patyrimą kolūkinėje gamyboje. Spauda vaidina svarbų vaidmenį plečiant kolūkiečių politinį akiratį, keliant jų sąmoningumą.

Skleidžiant tarybinės spaudos žodį masėse svarbus uždavinys patikėtas kolūkių laiškiniškams. Nuo jų darbo labai daug priklauso kolūkiečių domėjimasis spauda, spaudos platinimo sėkmė. Laiškininkas atlieka svarbų politinį darbą priveddamas tarybinį laikraštį iki plačiųjų kolūkiečių skaitytojų masių.

Mūsų rajono kolūkiečius aptarnauja 51 laiškiniškas. Jų tarpe yra nemaža žmonių, nusipelnusių kolūkiečių pagarbą, sąžiningu darbu pasiekusių, kad kiekviena kolūkiečio šeima prenumeruotų laikraštį, spauda prenumeruojama ilgesniam laikui.

„Spalio“ žemės ūkio artėlės laiškiniškė drg. Paurienė—gerbiamas kolūkyje žmogus, jį visų laukiamas svečias. Spaudos platinimo planą ji visada įvykdo, kai kurie kolūkiečiai prenumeruotą net po 2—3 laikraščius. Paurienė atiduoda visas jėgas, kad pateisintų kolūkiečių pasitikėjimą. Ji laiku pristato prenumeratoriams laikraščius, laiškus, teikia pašto paslaugas. Dažnai drg. Paurienė rengia kolūkiečiams garsinius laikraščių skaitymus. Štai ir dabar ji 100 proc. įvykdė spaudos platinimo limitą 1954 m. Už gerą darbą ji šiemet jau 3 kartus apdovanojama pinigine premija.

Geral dirba „Tarybinio artojo“ laiškiniškas S. Juškėnas, „Ažuolo“—E. Dainytė ir eilė kitų.

Būtina pažymėti, kad kolūkių laiškiniškų darbe yra

visa eilė trūkumų. Dar nemaža tokių laiškiniškų, kurie savo darbą atlieka be meilės, nesąžiningai. Laikraščius ir kitą korespondenciją jie pristato adresatams pavėluotai. Pasitaiko, kad prenumeratoriai eilės egzempliorių laikraščių ir visai negauna. Tokie faktai pasitaikė Kalinino vardo kolūkio laiškiniškės Kviljūtės, P. Cvirkos vardo—Dūdėnaitės ir kai kurių kitų laiškiniškų darbe.

Nepatenkinamo laiškiniškų darbo rezultatas—spaudos platinimo plano žlugdymas šių laiškiniškų aptarnaujamuose kolūkiuose.

Trūkumai laiškiniškų darbe ypač išryškėjo dabar, platinant spaudą 1954 metams. Tokiuose kolūkiuose, kaip P. Cvirkos vardo ir Kutuzovo vardo, išplatinta ateinantiems metams vos 50 procentų užplanuoto laikraščių skaičiaus. Tai rodo, kad tiek rajono ryšių kontora, tiek kolūkių valdybos dar reikiamai nesurūpinę laiškiniškų kadro parinkimu, jų auklėjimu.

Reikia nepamiršti, kad kolūkio laiškiniškas—tai ne vien laikraščius ir žurnalų išnešiotojas, o politinis kovotojas, partijos padėjėjas platinant tarybinę spaudą. Tik tada, kai laiškiniškas jaus nuolatinę partinių bei komjaunimo organizacijų paramą, kontrole iš kolūkio valdybos ir vadovaujančiųjų ryšių darbuotojų pusės, jis sugebės gerai atlikti savo pareigą.

Kolūkių partinių, komjaunimo organizacijų, ryšių darbuotojų pareiga—nuolat rūpintis laiškiniškų kadro parinkimu, jų auklėjimu. Kolūkių valdybos turi rimčiau kontroliuoti laiškiniškų darbą.

Geras kolūkių laiškiniškų darbas daug prisidės prie to, kad ateinančiais 1954 metais kiekvieną kolūkiečio šeimą lankytų tarybiniai laikraščiai, kad spauda būtų prenumeruojama ilgesniam laikui.

Rūpinasi ateinančių metų derliumi

SKUODAS. (ELTA) „Laisvės“ žemės ūkio artelės nariai rimtai rūpinasi ateinančių metų derliumi. Čia iš rudens surtos visos vasarai skirtos dirvos. Išvežta į laukus daugiau kaip 800 tonų durpių. Kolūkiečiai įsipareigojo žiemos metu išvežti į laukus ne mažiau, kaip 5 tūkstančius tonų durpių trąšoms. Didelę pagalbą kolūkiui teikia Skuodo MTS mechanizatoriai. Traktorininkai drg. drg. Simutis ir Tiškus, ruošdami ir išveždami

durpes, normą kasdien įvykdo 110—130 procentų.

750 tonų durpių išvežė į laukus „Pabaltijo“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai. Ruošti durpes trąšoms ir vežti jas į laukus pradėjo taip pat „Daukšių“, „Naujo gyvenimo“ ir kiti kolūkiečiai.

„Mosėdžio“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai pradėjo kalkiuoti rūgščias dirvas. Į laukus išvežta daugiau kaip 50 tonų kalkių tufo.

Už pavyzdinę pasirošimą pavasario sėjai

„Naujo kelio“ kolūkis—vienas atsiliekančių rajone. Turiu prisipažinti, kad kai siuntė mane čia dirbti agronomu, šis atsilikimas mane gąsdino. Ar galėsiu padėti kolūkiui sutvarkyti ūkį? Šis klausimas daugiausia kankino mane.

Iš karto pastebėjau, kad kolūkiečiai daug ko laukia iš agronomo, ir tai iš vienos pusės pakėlė mano atsakomybę, iš kitos—suteikė man pasitikėjimą savo jėgomis.

Pirmiausia išnagrinėjau kolūkio atsilikimo priežastis. Pasirodo, kad visas priežastis galima nugalėti, bet, žinoma, reikės dėti daug darbo ir jėgų. Juk menkas derlius gautas kolūkyje vien dėl to, kad buvo sėjama vėlai, blogai įdirbtoje ir neįtręštoje dirvoje, nekondicijose sėkla. Gi gerai organizuojant darbą viso to būtų galima išvengti. O ir kitos kliūtys įveikiamos.

Buvo svarbu apie tai pakalbėti su kolūkiečiais. Todėl, pasitarę su kolūkio valdyba, nutarėme suaukinti visuotinį kolūkiečių susirinkimą. Šiame susirinkime glūiai išanalizavome padėtį kolūkyje, jo atsilikimo priežastis, numatėme, ką reikės atlikti artimiausiu laiku.

Dabar žiema. Bet kovą už aukštą derlių reikia pradėti kaip tik dabar, pradėdami ruošti pavasario sėjai. Todėl visos kolūkiečių jėgos dabar nukreiptos į pavyzdingo pasirošimo pavasario sėjai užtikrinimą.

Nutarėme pavasario sėjai atlikti vien veislinėmis sė-

klomis. Šio siekiant laiku pradėjome sėklų fondų sudarymą. Pirmoje eilėje iškūlėme sėklinių sklypų derlių. Dabar jau supilta 160 cnt „Gražučių“ veislės vasarinių kviečių, 80 cnt „Stipruolių“ veislės miežių ir kitų sėklų. Kolūkis neturėjo nuosavų veislinių bulvių. Jas pasikeitėme su Stalino vardo kolūkiu, iš kurio gavome „Mildos“ veislės sėklines bulves.

Grūdinių kultūrų sėkla jau patikrinta sėklų kokybės laboratorijoje. Dabar atidžiai prižiūrime supiltas sėklas. Sėklų sluoksnis aruode neviršija 50—60 cm.

Didelę reikšmę skiriame dabar dirvos parinkimui grūdiniams, techniniams bei daržovinėms kultūroms sėti, atsižvelgdami į tai, kokios kultūros čia augo anksčiau, o taip pat į teisingos sėjomainos įvedimo reikalavimus. Atsižvelgiant į tai, kad mūsų dirvose yra mažai maistingų medžiagų, užsibrėžiame uždavinį—dabar, ruošiantis pavasario sėjai, sukaupti pakankamai mineralinių ir organinių trąšų ir išvežti jas į laukus. Pakankamam kiekiui durpių-mėšlo pūdinių paruošti numatyta paruošti 400 t durpių. Be kolūkio traukiamosios jėgos, vežant mėšlą ir durpes numatyta panaudoti ir MTS techniką. Tam tikslui kolūkyje padarytos traktorinės rogės. Pirmoje eilėje durpes ir mėšlą vešime į daržovėms ir bulvėms skirtus sklypus. Durpes kompostuosime tiesiog lauke. Durpių rūgštumui panaikinti į kompostą pri-

dėsime kalkių, pelenų. Pūdinį tręšime ir kitus sklypus.

Ruošdamiesi pavasario sėjai didelį dėmesį skiriame kadru paruošimui, kurie galėtų įdiegti naujas agrotechnines priemones, kaip kvadratinį-lizdinį bulvių sodinimo būdą, daržovių daigų auginimą inspektuose durpių-pūdinių puodelių pagalba, grūdinių ir techninių kultūrų sėklų apšildymą oru akademiko Lysenkos metodu. Šiam reikalui išspręsti didelę reikšmę turi agrotechniniai kursai, kuriuose mokosi 26 kolūkiečiai.

Pavasario sėjos kampanijos sėkmingo įvykdymo užtikrinimui visam šiam laikotarpiui sudarėme konkretų darbų planą. Be to, kiekvienam dešimtdieniui sudarome darbo planą, kuriame numatyti konkretūs uždaviniai šiam laikotarpiui kiekvienam kolūkiečiui. Šiuose planuose numatyti visi darbo barai, pradedant sėklų valymu, trąšų ruošimu bei išvežimu į laukus ir baigiant stalių bei kalvių darbais remontuojant inventorių. Paruoštas planas tvirtinamas kolūkio valdybos posėdyje ir jo vykdymas yra privalomas kiekvienam kolūkiečiui.

Užtikrindami pavyzdinę pasirošimą pavasario sėjai, sudarysime sąlygas jai įvykdyti geriausiais terminais ir aukštu agrotechnikos lygiu, tuo pačiu dėsimė pagrindą aukštam būsimųjų metų derliui.

V. P i v a r a u s k a s
„Naujo kelio“ kolūkio agronomas

Ruošiamė durpių-mėšlo kompostą

Stalino vardo kolūkyje kartu su linų apdirbimu, miško medžiagos gyvulininkystės patalpų statybai gabenimu ir kitais darbais, vykdomas ir mėšlo bei durpių išvežimas kompostui ruošti.

Kolūkiečiai I. Malakauskas, P. Šireiko ir A. Generalovas jau išvežė apie 500 vežimų mėšlo ir durpių, sukrovę juos laukuose tvarkingais sluoksniais.

Šiomis dienomis abiejose kolūkio laukininkystės brigadose prasidės masinis mėšlo ir durpių vežimas į laukus, iš kurių bus pagaminta pakankamas kiekis komposto

laukams patręšti. Laukininkystės brigados turi konkretius uždavinius vežant durpes.

Platus durpių-mėšlo komposto taikymas įgalins sėkančiais metais žymiai padidinti grūdinių kultūrų, šakniavaisių ir daržovių derlingumą, tuo pačiu padaryti stambų žingsnį pirmyn vykdant TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimą „Dėl priemonių TSRS žemės ūkiui toliau išvystyti“.

E. K a z a n o v a s
Stalino vardo kolūkio pirmininkas

Kolūkiečiai apsirūpina mineralinėmis trąšomis

„Tarybinio artojo“ žemės ūkio artelė išpirko ir atsivežė 25 tonas mineralinių trąšų—amonio sulfato, salietros ir superfosfato.

Kolūkiečiai P. Vaikutis, J. Juškėnas ir A. Makaveckienė aktyviai dalyvavo gabenant į kolūkio sandėlį mineralines trąšas.

S. J u š k ė n a s

15,5 tonos mineralinių trąšų jau išpirko Ždanovo vardo žemės ūkio artelė. Mineralinės trąšos supilamos į paruoštas patalpas. Trąšų suvežimo darbuose aktyviai dalyvauja kolūkiečiai Beinoras, Bucevičius, Kolesnikovas ir kt.

P. K i r š a

TSRS PROKURATŪROJE

1953 metų birželio 26 d. TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas, apsvarstęs TSRS Ministrų Tarybos pranešimą apie L. P. Berijos, kaip užsienio kapitalo agento, nusikalstamus veiksmus, nukreiptus į Tarybų valstybės žlugdymą, nutarė: nuimti L. P. Beriją nuo TSRS Ministrų Tarybos Pirminio pirmojo pavaduotojo posto ir nuo TSRS Vidaus reikalų ministro posto ir patraukti Beriją teismo atsakomybėn. TSRS Aukščiausioji Taryba 1953 metų rugpjūčio 8 d. patvirtino TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo birželio 26 d. įsaką.

Šiuo metu TSRS Prokuratūra baigė tardymą dėl Tėvynės išdaviko L. P. Berijos bylos.

Tardymo nustatyta, kad Berija, išnaudodamas savo padėtį, sulipdė Tarybų valstybei priešišką išdavikišką sąmokslininkų grupę, užsibrėžusią nusikalstamą tikslą panaudoti Vidaus reikalų ministerijos organus tiek centre, tiek ir vietose prieš Komunistų partiją ir TSRS Vyriausybę užsienio kapitalo interesais, siekusi savo klaslinguose sumanymuose pastatyti Vidaus reikalų ministeriją viršum Partijos ir Vyriausybės, kad užgrobti valdžią ir likviduoti tarybių darbininkų bei valstiečių santvarką, siekiant restauruoti kapitalizmą ir atkurti buržuazijos viešpatavimą.

Aktyvūs išdavikiškos sąmokslininkų grupės dalyviai buvo daug metų surišti su Berija bendra nusikalstama veikla VRLK-VRM organuose kaltinamieji: buvęs TSRS valstybės saugumo ministras, o pastaruoju metu TSRS valstybės kontrolės ministras — V. N. Merkulovas, buvęs vienos iš TSRS VRLK valdybų viršininkas, o pastaruoju metu Gruzijos TSR vidaus reikalų ministras — V. G. Dekanozovas, buvęs Gruzijos TSR vidaus reikalų liaudies komisaro pavaduotojas, vėliau TSRS valstybės saugumo ministro pavaduotojas, o pastaruoju metu TSRS vidaus reikalų ministro pavaduotojas — B. Z. Kobulovas, buvęs Gruzijos TSR vidaus reikalų liaudies komisaras, o pastaruoju metu vienos iš TSRS VRM valdybų viršininkas S. A. Goglidze, buvęs vienos iš TSRS VRLK valdybų viršininkas, o pastaruoju metu UTSR vidaus reikalų ministras — P. J. Mešikas ir buvęs TSRS VRM tardymo dalies ypatingai svarbioms byloms viršininkas — L. J. Vlodziimirskis.

Daug metų Berija ir jo bendrininkai kruopščiai maskavo ir slėpė savo priešišką išdavikišką veiklą. Po J. V. Stalino mirties, kai reakcinės imperialistinės jėgos suaktyvino ardomąją veiklą prieš Tarybų valstybę, Berija ėmėsi forsuotų veiksmų savo nusikalstamiems tikslams pasiekti, visų pirma panaudojant VRM organus valdžiai užgrobti, kas ir įgalino per trumpą laiką atskleisti tikrąjį

Tėvynės išdaviko veidą ir imtis ryžtingų priemonių, kad būtų užkirstas kelias jo priešiška veiklai.

Tapęs 1953 metų kovo mėnesį TSRS vidaus reikalų ministru, Berija ėmė intensyviai kelti į eilę vadovaujančių pareigų Vidaus reikalų ministerijoje sąmokslininkų grupės dalyvius. Sąmokslininkai sistemingai persekiojo dorus VRM darbuotojus, kurie atsisakydavo vykdyti nusikalstamus Berijos potvarkius.

Siekdamas pakirsti kolūkinę santvarką ir sudaryti mūsų šalyje sunkumus su maistu, Berija visokiausiais būdais sabotavo, trukdė vykdyti ypatingai svarbias Partijos ir Vyriausybės priemones, kurių tikslas buvo kelti kolūkių ir tarybinių ūkių ūkį, nenukrypstamai kelti tarybinės liaudies gerovę.

Nustatyta taip pat, jog Berija ir jo bendrininkai ėmėsi nusikalstamų priemonių, kad atgaivintų buržuazinių-nacionalistinių elementų likučius sąjunginėse respublikose, sukeltų priešišumą ir nesantaiką tarp TSRS tautų ir visų pirma pakirstų TSRS tautų draugystę su didžiąja rusų tauta.

Neturėdami jokios socialinės atramos TSRS viduje, Berija ir jo bendrininkai rėmė savo nusikalstamus apskaitavimus tuo, kad sąmokslą paremsiančios reakcinės imperialistinės jėgos iš užsienio.

Kaip dabar tardymo nustatyta, Berija užmezgė ryšius su užsienio žvalgybomis dar pilietinio karo laikotarpiu. 1919 metais Berija, būdamas Baku mieste, įvykdė išdavystę, stojęs į slaptą agentūrinę tarnybą musavatistų vyriausybės Azerbaidžane kontrrevoliucinėje žvalgyboje, kuri veikė Anglijos žvalgybos organų kontroliuojama. 1920 metais Berija, būdamas Gruzijoje, vėl įvykdė išdavikišką aktą, nustatydamas slaptą ryšį su menševikine Gruzijos žvalgyba, kuri buvo Anglijos žvalgybos filialas.

Tardymo nustatyta, kad ir vėlesniais metais Berija palaikė ir plėtė savo slaptus nusikalstamus ryšius su užsienio žvalgybomis per jų siunčiamus šnipus, kuriuos jam kartais pavykdavo apsaugoti nuo demaskavimo ir pelnytų bausmės.

Veikdamas kaip Tėvynės išdavikas ir šnipas, pasidavęs užsienio žvalgyboms, Berija per visą savo nusikalstamos veiklos laiką, savo bendrininkų padedamas, palaikė taip pat slaptus ryšius su kontrrevoliuciniais gruzinų menševikais-emigrantais, eilės užsienio žvalgybų agentais.

Kruopščiai slėpdamas ir maskuodamas savo nusikalstamą praeitį ir priešiškus ryšius su užsienio valstybių žvalgybomis, Berija pasirinko pagrindiniu metodu šmeižtą, intrigas, įvairias provokacijas prieš dorus partinius ir tarybinius darbuotojus, kurie stjo skersai keliu jo sumany-

mams, priešiškiems Tarybų valstybei, ir trukdė jam skverbtis į valdžią.

Prasiskverbęs su šių nusikalstamų metodų pagalba į atsakingus postus Užkaukazėje ir Gruzijoje, o vėliau TSRS Vidaus reikalų ministerijoje ir puoselėdamas išdavikiškais tikslais valdžios užgrobimo planus, Berija ir jo bendrininkai susidorodavo su jiems nepageidaujamais žmonėmis, nesibiaurėdami savivaliavimo ir neteisėtumo akty, niekšiška apgaulinę Partiją ir valstybę.

Tardymo nustatyta ištiesa eilė nusikalstamų Berijos machinacijų, kurių tikslas buvo pastiekti karjeristinius tikslus ir užkirsti kelią jo priešiško veido demaskavimui. Taip tardymo nustatyta, kad, siekdamas savo išdavikiškų tikslų, Berija eilę metų, savo bendrininkų padedamas, vedė nusikalstamą intrigantišką kovą prieš įžymų Komunistų partijos ir Tarybų valstybės veikėją — Sergo Ordžonikidzė, matydamas jo asmenyje žmogų, kuris kliudė jam toliau kilti ir vykdyti priešiškus sumanymus. Kaip dabar nustatyta, Sergo Ordžonikidzė politiškai nepasitikėjo Berija. Po Sergo Ordžonikidzės mirties sąmokslininkai toliau žiauriai keršijo jo šeimos nariams.

Tardymo nustatyti ir tokie faktai, kai sąmokslininkai teroristiškai žudė asmenis, iš kurių pusės bijojo demaskavimų. Taip, Berija ir jo bendrininkai nužudė M. S. Kedrovą — Komunistų partijos narį nuo 1902 metų, buvusį VCK Prezidiumo ir OGPU kolegijos narį F. E. Dzeržinskio laiku. Sąmokslininkai turėjo pagrindą įtarti Kedrovą tuo, kad jis turi medžiagos apie nusikalstamą Berijos praeitį. Nustatyti taip pat ir kiti faktai teroristinių nužudymų, kuriuos sąmokslininkai įvykdė su nusikalstamu tikslu naikinti dorus, Komunistų partijos ir Tarybų valdžios reikalui atsidavusius kadrus.

Kaip tardymo nustatyta, Berija ir jo bendrininkai įvykdė eilę išdavikiškų aktų, siekdami susilpninti Tarybų Sąjungos gynybinį pajėgumą.

Tardymo medžiaga įrodo, kad sąmokslininkų grupės dalyviai — kaltinamieji Merkulovas, Dekanozovas, Kobulovas, Goglidze, Mešikas ir Vlodziimirskis, būdami surišti su Berija daugiamete bendra nusikalstama veikla, vykdydami bet kurias nusikalstamas Berijos užduotis, padėdami jam slėpti ir maskuoti savo nusikalstamą praeitį, įvykdė eilę aukščiau nurodytų sunkiausių valstybinių nusikalstamų.

Tuo būdu, nustatyta, kad kaltinamieji Berija, Merkulovas, Dekanozovas, Kobulovas, Goglidze, Mešikas ir Vlodziimirskis, išdavę Tėvynę, veikė kaip tarptautinio imperializmo agentūra, kaip pikčiausi tarybinės liaudies priešai.

Tardymo nustatyti taip pat faktai kitų Berijos įvykdytų

nusikalstamų, liudijančių apie jo žemą moralinį smukimą, ir, be to, faktai Berijos įvykdytų nusikalstamų savanaukiškų veiksmų ir piktnaudžiavimų valdžia.

Demaskuoti tardymo metu gausių liudininkų parodymais ir autentiškais dokumentiniais duomenimis, kaltinamieji prisipažino kalti įvykdę eilę sunkiausių valstybinių nusikalstamų.

Berija perduotas teismui kaltinant Tėvynės išdavimu, antitarybinio sąmokslų organizavimu, teroristinių aktų įvykdymu, aktyvia kova prieš darbininkų klasę ir revoliucinių darbininkų judėjimą, jo vykdytą slaptoje agentūrinėje tarnyboje kontrrevoliucinės musavatistų vyriausybės žvalgybos organuose pilietinio karo laikotarpiu, t. y. nusikal-

stais, numatytais RTFSR Baudžiamojo Kodekso str. str. 58-1 „B“, 58-8, 58 13, 58-11.

Merkulovas, Dekanozovas, Kobulovas, Goglidze, Mešikas ir Vlodziimirskis perduoti teismui kaltinant Tėvynės išdavimu, teroristinių aktų įvykdymu ir dalyvavimu kontrrevoliucinėje išdavikiškoje sąmokslininkų grupėje, tai yra nusikalstamais, numatytais RTFSR Baudžiamojo Kodekso str. str. 58-1 „B“, 58-8, 58-11.

Sutinkamai su TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsaku, Berijos, Merkulovo, Dekanozovo, Kobulovo, Goglidzės, Mešiko ir Vlodziimirskio kaltinimo byla turi būti svarstoma TSRS Aukščiausiojo Teismo Specialiosios Teisminės Kolegijos 1934 metų gruodžio 1 d. įstatymo nustatyta tvarka.

Sieninės spaudos skiltyse

Visapusiškai nušviesti mokyklos gyvenimą

Gerinant mokomąjį-auklėjamąjį darbą mokykloje, kovojant už mokinių mokslo pažangumo lygio pakėlimą bei drausmės sustiprinimą, itin didžiulį vaidmenį atlieka mokyklos sienlaikraščiai. Todėl nepaprastai svarbu, kad jie būtų išleidžiami reguliariai, būtų aktualūs ir kovingi, juose visapusiškai atspindėtų mokyklos gyvenimą.

Peržvelgus Zarasų pirmosios vidurinės mokyklos sienlaikraščius, matosi, kad jie dar pilnai neatlieka sieninės spaudos — veiksmingo agitatoriaus ir kolektyvinio organizatoriaus — uždavinių.

Štai bendras mokyklos sieninis laikraštis „Vardan taikos“. Jo skiltys daugiausia užpildomos neįdomia, atitrūkusia nuo mokyklos gyvenimo medžiaga. Pavyzdžiui, VIII „a“ klasės mokinė G. Čičelytė straipsnyje „Paruoškime kiekvieną pamoką“ kalbta tik bendromis frazėmis. Čia nėra nė vieno konkretaus pavyzdžio, parodančio, kaip geriau pasiruošti vienai ar kitai pamokai, kokiu būdu mokantis gaunami geresni rezultatai.

Blogiausia yra tai, kad sienlaikraštyje retai tepasiskos mokslo pirmūnai, silpnai kritikuojami nedrausmingi ir nepažangūs mokiniai. Sienlaikraštyje nėra satyros skyrelio, retai kada jo skiltyse pasirodo eilėraščiai.

Paanalizavus mokyklos dalykinių būrelių leidžiamus sieninius laikraščius, juose taip pat randame daug stambių trūkumų.

Pavyzdžiui, geografų būrelio sienlaikraštis „Jaunasis geografas“ išleidžiamas labai retai. Paskutinysis sienlaikraščio numeris, kuriame nepažymėtas nei numeris, nei išleidimo data, blogai apipavidalintas, jame beveik visai nekalbama apie geografų būrelio veiklą. Sienlaikraščio vedamajame „I darbas“ nėra vienu žodžiu neužsimenama apie jaunųjų geografų veik-

lą, nėra nė vieno fakto ar pavyzdžio, liudijančio, kokie trūkumai yra būrelio darbe, kaip su jais kovojama ir t. t. Tą patį galima pasakyti ir apie straipsnį „Pažinkime savo rajoną“.

Mokyklos LDAALR, Raudonojo kryžiaus organizacijų ir sporto kolektyvo leidžiamas sienlaikraštis „Draša ir ataklumas“ visiškai atitrūkęs nuo savo pagrindinių uždavinių. Sienlaikraščio straipsniai sausi, nekonkrečiai, dažniausiai nesurišti su mokyklos uždaviniais. Štai, straipsnyje „Artėjant sporto vakarui“ tvirtinama, kad: „...Esame įsitikinę, jog sporto vakaras, kuris įvyks š. m. gruodžio 20 dieną, praeis įdomiai ir įvairiai...“ (?!). Tačiau straipsnyje nėra jokio konkretesnio pavyzdžio, kuris parodytų, kaip mokyklos sportininkai ruošiasi pasirodymui.

Mokykloje yra sudarytas skaitlingas literatų būrelis. Kai kurie mokiniai, kaip pavyzdžiui, D. Kondratavičiūtė, K. Sinkevičius, A. Būga ir kiti, jau sukūrė nemažai poezijos bei prozos kūrinėlių. Tačiau, literatų būrelio vadovas mokytoja drg. Andriūnienė, apsiribodama tik būrelio susirinkimų organizavimu, visai pamiršo sieninę spaudą. Literatų būrelio sienlaikraštis visai neleidžiamas.

Fizikų-matematikų būrelis irgi neturi savo sienlaikraščio.

Mokyklos sienlaikraščių redkolegijos privalo didesnę iniciatyvą rodyti sieninių laikraščių medžiagos paruošimo bei jų išleidimo darbe. Redkolegijos ir mokyklos vadovybė turi pasirūpinti, kad sieninėje spaudoje bendradarbiautų platesnis aktyvas, kad sienlaikraščiai išeitų reguliariai, jie būtų įdomūs ir kovingi, visapusiškai nušviestų moksleivių gyvenimą, kovotų už gilų žinių įsisavinimą.

D. I l g ū n a s,
J. V a i n a u s k a s

Pionieriai, gerai pasirenkime sportinei žiemai

Ežerus aptraukia plynas ledas. Ne šiandien-ryt, poryt šiaurys atneš sniego pilnus debesis. Greit prasidės sportinė žiema.

Žiemos sportas ne tik įdomus, teikias daug džiaugsmo, bet taip pat ir labai naudingas: jis padeda fiziškai užsigrūdinti, išugdyti drąsą, ištvėrę, vikrumą.

Pionierių organizacijų pareiga—būti sporto išvystymo mokyklose iniciatoriais, padėti ugdyti visus moksleivius užsigrūdinti, tvirtais, drąsiais. Tam tikslui kiekvienais metais ir rengiamas slidžių krosas „Pionierskaja pravda“ laikraščio prizui gauti.

Praėjusiais metais vykusios slidžių varžybos parodė, kad dauguma pionierių draugovių įvertino joms patikėto uždavinio svarbą, pasiekė gausaus slidininkų dalyvavimo krose, slidininkai parodė neblogą meistriškumą. Skaitlingai dalyvavo krose Stelmuzės, Imbrado septynmečių mokyklų, Čepukiškių, Tilžės ir kai kurių kitų mokyklų pionieriai. Pirmąsias vietas rajone užėmė slidininkės J. Šablinskaitė, J. Puodžiukaitė (Stelmuzės septynmetė mokykla), Čaževskaja (Čepukiškių pradinė mokykla). Berniukų grupėje pirmoji vieta atiteko Tilžės pradinės mokyklos slidininkui V. Ivanovui.

Bet praėjusių metų krosas parodė ir rimtus trūkumus kai kuriose draugovėse. Turmanto septynmetės (dabar vidurinės) mokyklos pionierių draugovė nesugebėjo sudaryti pilnų slidininkų ko-

mandų, Degučių II septynmetės mokyklos pionieriai krosui nepasiruošė iš anksto, nesitreniravo ir jau po kelių žingsnių virto nuo slidžių. Dar blogesnė padėtis buvo pradinė mokyklų draugovėse. Kai kurios iš jų, kaip Mukulių, Dubaukos, Vaitukių ir keletas kitų, visai nedalyvavo krose.

Ši žiemos sporto sezoną slidžių krosas prasidės nuo šio mėnesio 30 d. ir tęsis iki 1954 m. vasario 15 d. Laiko iki kroso liko jau nedaug. Dabar visos pionierių draugovės turi sutelkti savo jėgas, kad į krosą įsijungtų kuo daugiau pionierių, nuolat treniruotis. Nuolatinę pagalbą jiems turi teikti komjaunimo organizacijos ir fizinio lavinimo mokytojai. Jų pareiga—kontroliuoti, kad treniruotės vyktų sistemingai, laikantis taisyklių.

Žinoma, nereikia sustoti vien prie pasiruošimo slidžių krosui. Pionieriai turi būti ir kitų žiemos sporto šakų—čiuožimo, rogučių sporto vystymo iniciatoriai ir organizatoriai, siekti, kad žiemos sporte moksleiviai masiškai dalyvautų. Dabar reikia rūpintis ir žiemos sporto inventoriaus įsigijimu. Šiuos klausimus reikia apsvarstyti sueigose.

Pionieriai, gerai pasirenkime žiemos sporto sezonui, pasiekime, kad jame dalyvautų kuo daugiau moksleivių, kad nuolat kiltų sporto meistriškumas.

L. E i t m i n a v i č i ū t ė
LLKJS rajono komiteto mokyklų skyriaus vedėja

Auga komjaunuolių gretos

Pažangiausias Degučių septynmetės mokyklos Nr. 1 mokiniai stoja į šlovingojo komjaunimo eiles.

Neseniai mokykloje į VLKJS eiles įstojo geriausiai

bestmokantieji mokiniai: Stankevičiūtė (VI kl.) Bertulytė, Juškėnaitė (VII kl.) ir keletas kitų.

B. D a i n y s

Maskvoje Samotečno bulvare pastatytas biustas išgarsėjusio lakūno-naikintojo. Dukart Tarybų Sąjungos Didvyrio papulkininko V. I. Popkovo, kuris Didžiojo Tėvynės karo metu numušė 40 fašistinių lėktuvų.

Nuotraukoje: Dukart Tarybų Sąjungos Didvyris V. I. Popkovas prie monumento. A. S t u n ž i n o ir A d e s o nuotr. (TASS).

Seminarai komjaunimo organizacijų sekretoriams

Šio mėnesio 15 dieną LLKJS rajono komitete įvyko seminaras kolūkių komjaunimo organizacijų sekretoriams. Seminaro dalyviai iš klausė paskaitą „Pirminė komjaunimo organizacija—komjaunimo pagrindas“. Buvo apsvarstyti organizaciniai klausimai: darbo planavimas, dokumentacija, susirinkimų paruošimas ir jų dienotvarkė, komjaunimo organizacijų pagalba LDAALR organizacijai ir kt.

Diena anksčiau įvyko mokyklų pirminių komjaunimo organizacijų sekretorių seminaras.

H. R i m k u s

Veterinarinis kolūkių aptarnavimas

Jau daugiau kaip 5 metai Zarasų rajone dirba veterinarinė gydykla. Per paskutinius metus gydykla buvo aprūpinta naujaisiais medicinos prietaisais ir veterinariniu-gydomuoju inventoriu, papildyta aukštai kvalifikuotais veterinarijos gydytojų kadrais. Gydytojai-veterinarai V. Kopylovas ir M. Kaškova per savo darbo laiką įgijo didelį gyvulių gydymo patyrimą. Jų vykdomos priemonės, tiek gydymo, tiek profilaktinės, visada pasiekia savo tikslą.

Vien 1953 metais veterinarinės gydyklos gydytojų atlikta 2045 ambulatoriniai priėmimai, 800 išvykų iškvietus tiesiog į žemės ūkio artelių fermas, 110 išvykų profilaktiniu tikslu.

Veterinarijos gydytojai, giliai išnagrinėję gyvulininkystės padėtį rajone, nuveikė didelį darbą apsaugojant gyvulius nuo susirgimų. Visose gyvulininkystės fermose gyvuliai įskiepyti. Dabar gyvulių susirgimo atsitikimai žymiai sumažėjo.

Ypatingą dėmesį veterinarinė gydykla skiria tų kolūkių fermoms, kur gyvuliai blogai prižiūrimi. Prie tokių galima priskirti Kutuzovo vardo, „Pažangos“, „Tarybų Lietuvos“ ir kai kurias kitas žemės ūkio arteles. Gerų gyvulininkystės patalpų nebuvimas, jų ankštumas, pašarų stoka ir nerūpestinga priežiūra, kilusį dėl kadrų tekamumo,—visa tai sukelia šiose fermose dažnus tuberkuliozės, plaučių uždegimo, skilvio-žarnų trakto susirgimus. Šiuose kolūkiuose veterinarinės gydyklos gydytojai atsilanko beveik kasdien, padėdami kolūkių valdyboms pagerinti padėtį fermose.

Dažnai sunkiai sergantieji, bet išgydomi gyvuliai paliekami gydymui veterinarinėje gydykloje.

Veterinarinė gydykla suteikia kolūkiams didelę pagalbą vystant gyvulininkystę ir keičiant jos produktyvumą.

J. K a l i n i n a s

Į kolūkio gyvenvietę

J. Žemaitės vardo žemės ūkio artelės narys dirg. A. Puodžiukas perkėlė savo namus iš vienkiamio į kolūkio gyvenvietę. Didelę pagalbą perkeliant namus suteikė jam kolūkis, išskyręs traukiamąją jėgą trobesių bei turto

pervežimui, o taip pat artelės statybinė brigada.

Daugelis kolūkiečių pareiškė norą sekančiais metais taip pat persikelti į kolūkio gyvenvietę.

L. V o l k o v a s

Nagrinėjami Puškino veikalai

Girsių septynmetėje mokykloje plačiai išvystė savo darbą literatų būrelis. Vadovaujanti mokytojos E. Daucionaitės, jaunieji literatai susipažįsta su įžymiųjų rašytojų ir poetų kūriniais. Ne-

seniai buvo pradėta nagrinėti didžiojo rusų tautos rašytojo ir poeto A. S. Puškino kūriniai. Išnagrinėtas eiliuotas romanas „Eugenijus Oneginas“.

V. D a v e i k i s

KALĖDŲ REAKCINĖ ESMĖ

Tarybiniai žmonės turi savo šventes, kurių metu jie pažymi įvairias istorines datas, surištas su darbo žmonių kova už savo laisvę ir laimę. Mūsų šventės kelia darbo žmonių norą dar labiau dirbti socialistinės Tėvynės labui, siekti naujų laimėjimų komunizmo statyboje. Laisvos tarybinės tautos nežino išnaudavimo ir nacionalinės priešpaudos. Dėl to mūsų šalyje nėra pagrindo religiniams prietarams. Tačiau atskiri žmonės dar jų neatsikratė ir tebetikti įvairiomis religinėmis šventėmis. Viena tokių švenčių yra kalėdos.

Pagal krikščionių religijos teigimą gruodžio 25 d. gimė Kristus. Tačiau mokslininkai, gerai ištyrę laikotarpį, kurio metu būk tai gyveno Kristus, priėjo prie visiškai pagrįstos išvados, kad Kristus yra išgalvota figūra ir niekuomet nėra gyvenęs. To laiko istorikai, kurie smulkiai kalba apie visus bent kiek įžymesnius žmones, niekur nemini Kristaus vardo. Istoriikas Flavijus buvo liudininkas visų įžymesnių Palestinos įvykių, savo veikalė apie pirmojo amžiaus istoriją kalba apie visokius pretendentes į mesijus, nurodo jų vardus, tačiau nemini Kristaus vardo. Nemini Kristaus vardo ir tokie įžymūs to laikotarpio istorikai, filosofai ir poetai, kaip Tacitas, Plutarčas, Seneka ir kiti.

Tik evangelijose kalbama apie Kristaus gimimą. Bet jose yra tiek prieštaravimų, prasimanymų, nemokšiško, kad jos neturi jokios istorinės ir mokslinės vertės. Štai keletas pavyzdžių. Vienas evangelistas rašo, kad jis yra matęs Palestinoje 2 tūkstančių kiaulių bandą. Tuo tarpu visiemis yra žinoma, kad žydams griežčiausiai buvo uždrausta valgyti kiaulieną ir jie kiaulius neaugino. Kitas evangelistas kalba apie miestus, kurių visiškai nebuvo minėtame laikotarpyje. Būdinga, kad net Kristaus gimimo vieta ir data kiekvienoje evangelijoje nurodoma skirtingai.

Tokiu būdu Kalėdų šventės nieko bendro neturi su tariamojo Kristaus gimimu. Ji yra krikščionių perimta iš įvairių kitų religinių mitų. Senovėje buvo švenčiamos egiptiečių dievo Ozirio, babiloniečių Tamuzo ir senovės iranietiškos šviesos dievo Mitros gimimo dienos. Itin stiprią įtaką krikščionybei turėjo Mitros kultas. Gruodžio 25-oji kaip tik buvo laikoma Mitros gimimo diena. Maldose Mitra buvo tituluojamas „nugalima šviesa“, o krikščioniškose liturgijose—Kristus taip pat vadinamas „pasaulio šviesa“. Ketvirtajame amžiuje Romos krikščionys perėmė Mitros gimimo šventę ir paverė ją Kristaus gimimo švente.

Tokia yra kalėdų kilmė. Kalėdos tarnauja bažnytininkams, kaip priemonė nuodėti darbo žmonių sąmonę, atitraukti juos nuo kovos prieš išnaudotojus. Buržuazija plačiai panaudoja kalėdų šventę tam, kad būtų įdiegtas noras darbo žmonėms nesipriešinti žiauriam kapitalistų išnaudojimui. Vatikanas

veidmainingai kalba apie „taiką ir ramybę“, kurią tariamai atneš žemei Kristus, ir tuo pat metu pina šlykščiausias pinkles, siunčia diversantus ir šnipus į liaudies demokratijos šalis, visai pateisina ir padeda amerikiniams imperialistams ruošti naują kruviną karą.

Reakcingoji dvasininkija, Romos popiežiai niekuomet nepadėjo darbo žmonėms jų kovoje prieš išnaudotojus, o atvirščiai—visuomet buvo kruviniausių žmogijos bėdelių pusėje. Antrojo pasaulinio karo metu Vatikanas dėjo visas jėgas paremti Musolinui ir Hitleriui. Jie skelbė „ramybę ir gerą valią“, reikalaudami, kad darbo žmonės kontrai kentėtų išnaudotojų jungą. Bažnytininkai kalbėjo apie artimo meilę ir degino ant laužų geriausius žmogijos sūnus.

Lietuvos darbo žmonės niekuomet nepamirš krikščionių demokratų valdymo laikotarpio. Lietuvos kalėjimuose kankinosi geriausi mūsų tautos sūnūs ir dukros. Žvalgyba žiauriausiai mušė ir kankino suimtuosius dar-

bininkus ir valstiečius. Tas tačiau neklūdo kunigams kalėdų šventės metu skelbti „ramybę ir taiką“. Ir dabar Vatikanas krikščioniškosios šalies pavyzdžiu stato bėdolio Franko Ispaniją.

Bažnyčios vadovai aktyviai remia visas priemones, nukreiptas prieš socializmą, demokratiją ir taiką. Jie taip pat panaudoja kalėdų šventes siekdami užmigdyti darbo žmonių budrumą, sutrukdyti jų pasipriešinimą karo kurstytojų planams, paversti juos paklusniais amerikinio imperializmo įrankiais.

Religiniai prietarai yra visiškai priešingi komunizmo ideologijai. Jų liekanos trukdo mūsų žengimui į priekį. Reakcingoji dvasininkija palaiko ir kursto visus šiuos prietarus, norėdama sutrukdyti komunizmo statybą. Kalėdos, kaip ir kitos religinės šventės, atitraukia tikinčiuosius nuo aktyvaus dalyvavimo visuomeniniame ir gamybiniame gyvenime. Štai dėl ko tarybiniai žmonės atmėta visokias religines šventes, jų tarpe ir kalėdas.

V. J a n u l i s

Tarptautinė solidarumo su vietnamiečių tauta diena

Pasiukojama vietnamiečių tautos kova sukelia visos pažangiosios žmonijos simpatiją ir karštą paramą. III Pasaulinio profsąjungų kongreso nutarimu 1953 metų gruodžio 19 d. pažymima Tarptautinė aktyvaus solidarumo su vietnamiečių tauta diena, kovos už kolonijinio karo Vietname nutraukimą dieną.

Prieš septynerius metus prancūzų kolonizatoriai, kuriuos rėmė Amerikos imperialistai, pradėjo atvirą kolonijinį karą prieš Vietnamo Demokratinę Respubliką. Vietnamiečių tauta, kuri pirmą kartą savo daugiaamžėje istorijoje tapo šalies šeimininku, su ginklu rankose stoji ginti savo jaunąją respubliką. Gruodžio 19 d. buvo paskelbta vietnamiečių tautos nacionalinio pasipriešinimo kovoje už laisvę ir nepriklausomybę diena.

Rūsčių kovų ugnyje augo ir grūdinosi pasiaukojamomis liaudies pastangomis sukurta jauna Vietnamo armija. Kolonizatoriai metė prieš Vietnamo Demokratinę Respubliką savo rinktinę kariuomenę — smogiamąsias Prancūzijos ekspedicinio korpo dalis, kurias sudarė beveik 300 tūkstančių žmonių. Interventų pranašesnių jėgų spaudžiama, Liaudies armija karo pradžioje buvo priversta trauktis. Bet interventų laimėjimai buvo trumpalaikiai, pirmieji nepasisekė nepalaužę tautos valios priešintis. Jau 1950 metų rudenį okupantai patyrė pirmąjį rimtą pralaimėjimą. Nuo to laiko Vietnamo Liaudies armijos kariuomenė tvirtai laiko iniciatyvą savo rankose, suduodama priešui vieną smūgį po kito. Visišku nepasisekimu pasibaigė interventų mėginimai pradėti puolimus ir šiais metais.

Tėvynės karo prieš prancūziškuosius kolonizatorius metais vietnamiečių tauta įrodė, kad jos negalės pavergti jokie agresoriai. Tauta, ginant savo laisvę ir nepriklausomybę, yra nenugalima.

Grobikiškas karas prieš Vietnamą, nepaisant pranašumo apsiginklavimo atžvilgiu ir milžiniškos pagalbos, kurią teikia Jungtinės Amerikos Valstybės, prancūzų kolonizatoriams labai nestseka. Jų nuostoliai yra milžiniški. Interventų padėties nepalengvina taip pat ir vietnamiečių

tautos išdaviko Bao Dajaus marionetinės kariuomenės pagalba.

Karas surija geriausias Prancūzijos armijos divizijas. Vietnamo kautynių laukuose gėdingą mirtį rado apie 220 tūkstančių priešo kareivių ir karininkų. Prancūzija išseikvoja daugiau kaip 3 tūkstančius milijardų frankų šiam bevaisiam karui, kas atvedė į tolesnį Prancūzijos darbo žmonių nuskurdimą.

Šiuo karu yra didžiai suinteresuoti Amerikos imperialistai. Ir tai suprantama. Jie ketina pasiglemžti Indokinijos gamtos turtus, o jos teritoriją panaudoti kaip karinį placdarmą Pietryčių Azijoje. Bet imperialistų pastangos yra bergždžios. Šiuo metu Liaudies armija kontroliuoja daugiau kaip 90 procentų šalies teritorijos, kurioje gyvena apie 20 milijonų žmonių. Laikiniai okupuotoje teritorijoje interventai jaučiasi neramiai. Priešo užnugaryje veikiantieji partizanų būriai daro rimtą žalą prancūzų kolonizatoriams.

Išvaduojamosios armijos laimėjimai paaiškinami visų pirma jos nenutrūkstamais ryšiais su plačiosiomis liaudies masėmis. Šalies gyventojai visai remia savo armiją.

Didvyriškai kovodama už laisvę ir nacionalinę nepriklausomybę, vietnamiečių tauta tuo laiku įgyvendina politinius, ekonominius ir kultūrinius pertvarkymus. Išvaduotoje teritorijoje įkurti demokratinės valdžios organai — liaudies komitetai. Naujoji konstitucija visiems darbo žmonėms garantuoja didžiasias teises ir laisves: teisę į mokslą, į poilsį, žodžio, spaudos laisvę ir t.t. Vietnamiečių tauta sukūrė savo nacionalinę pramonę, aprūpinančią frontą ir užnugarį reikalinga produkcija.

Daug dėmesio skiriama žemės ūkiui. Vyriausybės nutarimu šiame išvaduotoje teritorijoje vykdoma žemės reforma. Liaudies valdžia duoda valstiečiams žemės, padeda piniginiiais kreditais, sėkla, nustatytas vieningas žemės ūkio mokestis. Visa tai padeda sėkmingai vystyti žemės ūkio gamybą ir leidžia aprūpinti armiją žaliavomis ir maisto produktais.

Kyla liaudies materialinė gerovė. Užtenka pasakyti, kad išvaduotuose rajonuose gyvenančių Vietnamo darbininkų darbo užmokestis šiuo metu yra penkis kartus didesnis už darbo užmokestį, kurį gauna kolonizatorių okupuotoje teritorijoje esantieji darbininkai.

Vystosi tikrai liaudinė nacionalinė kultūra. Kolonizatoriai laikė gyventojus tamsoje ir nemokšiškuose. 1938 metais Indokinijoje buvo 120.300 vynu krautuvių, 1.700 landynių opiumui rūkyti ir tik 4 vidurinės mokyklos. Dabar išvaduotoje teritorijoje yra keli tūkstančiai pradinių ir vidurinių mokyklų, 4 institutai, universitetas.

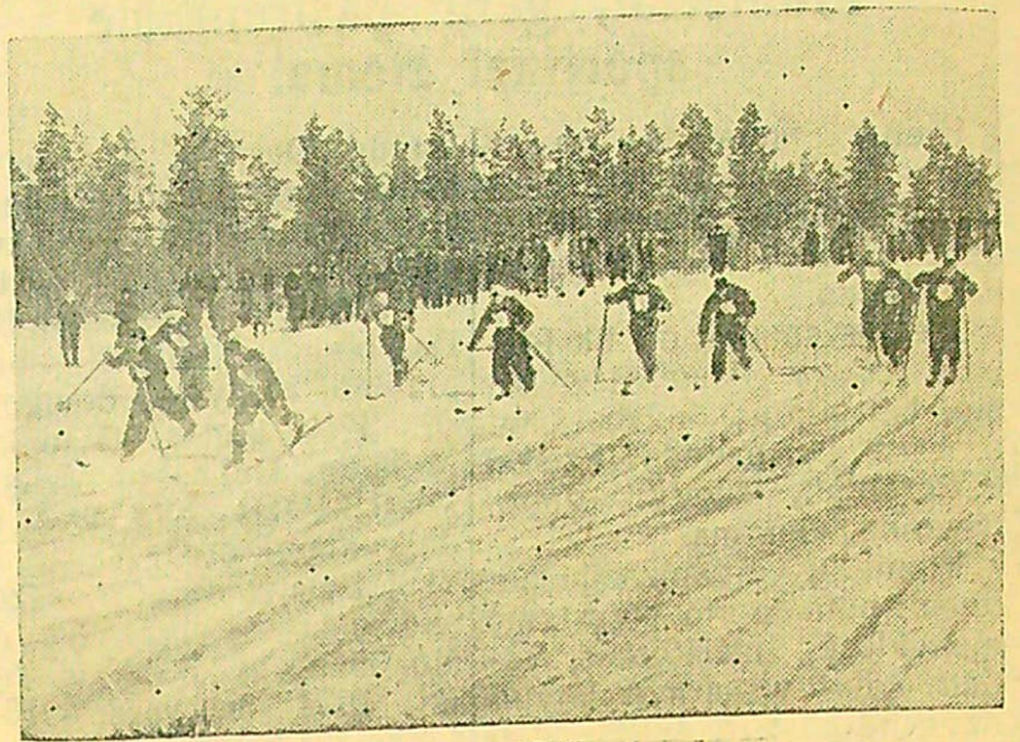
Vietnamo patriotai stiprina draugystę, bendradarbiavimą ir savitarpio pagalbą su broliškomis Patet Lao ir Kchme-ro tautomis. Kova prieš Prancūzijos ir Amerikos imperialistus sustiprino jų brolišką solidarumą. Šių šalių tautos sudarė vieningą nacionalinį frontą.

Vietnamiečių tautos pergalių įkvėpėjas ir organizatorius yra Darbo žmonių partija, kuriai vadovauja Ho Ši Minas. Ji veda liaudį į galutinę pergalę priešą.

Gindamas savo tėvynės laisvę ir nepriklausomybę, didvyriškasis Vietnamas jaučia galingą paramą, kurią jam teikia viso pasaulio demokratinės jėgos, tame tarpe ir prancūzų tauta, reikalaujanti nutraukti šį „nešvarų karą“. Kova Prancūzijoje už karo veiksmų nutraukimą Vietname kasdien auga ir plečiasi. Plačiausi Prancūzijos visuomenės sluoksniai reikalauja, kad vyriausybė pripažintų vietnamiečių tautos teises į laisvę ir nacionalinę nepriklausomybę.

Tarptautinė aktyvaus solidarumo su vietnamiečių tauta diena visa pažangioji žmonija linki jai laimėjimų kovoje už teisingą reikalą, už taiką, laisvę ir nacionalinę nepriklausomybę. Reikalas, už kurį kovoja vietnamiečių tauta, yra bendras visų šalių darbo žmonių reikalas. Ši kova susilieja su galingu visų geros valios žmonių judėjimu už taikos išsaugojimą ir sustiprinimą, prieš karą.

A. Filipovas

JAKUTIJS ATSR. Laisvanoriškų sporto draugijų slidininkai pradėjo ruošti varžyboms.

Nuotraukoje: Jakutsko pedagoginio instituto studentai slidžių treniruotėje.

L. F a i k o nuotr.

(TASS).

SPORTINĖ KRONIKA

Neseniai Pionierių namuose įvyko miesto komandinės šaškių pirmenybės, kuriose dalyvavo laisvanoriškų sporto draugijų „Žalgiris“, „Spartakas“, „Mokytojas“, I ir II vidurinių mokyklų komandos.

Pirmąją vietą užėmė LSD „Spartakas“ komanda, kurios sudėtyje buvo Paliūnytė, Reingardas, Puchauskas ir Bobkovas, surinkę 14,5 taško. Antrąją vietą atiteko LSD „Žalgiris“ ketveriukai, III vieta — I vidurinės mokyklos šaškininkams.

Pirmenybių dalyviai apdovanoti atitinkamo laipsnio diplomais.

G. K i e v a s

* * *

Drobų septynmetės mokyklos mokiniai, vadovaujami fizinio lavinimo mokytojo Beriozovo, ruošiasi žiemos sportui. Dažnai slidžių sporto mėgėjai daro treniruotes, susipažįsta su slidinėjimo technika, aiškinasi, kaip geriau patiemis pasidaryti slides.

P. K i r š a

GYDYTOJO PATARIMAI

Ką reikia žinoti apie gripą

Žiemos metu, kai oras nepastovus, greit galima susirgti apkrečiama liga — gripu. Ja apskrečiama nuo ligonio per orą: kosėjant, čiaudint, kalbant, o taip pat per daiktus, kuriais naudojasi ligonis (indai, rankšluostis, nosinė).

Pagrindiniai gripo požymiai yra bendras negalavimas, galvos skausmai, sloga, kosulys, pakilus temperatūra.

Gripas nėra toks lengvas susirgimas, kaip įprasta manyti. Negydomas arba nepakankamai gydomas gripas gali sukelti rimtų komplikacijų, kaip bronchitą, plaučių uždegimą, vidurinės ausies uždegimą, širdies susirgimus.

Tikslu apsaugoti aplinkinius nuo apkrėtimo, ligonį paguldyti į atskirą kambarį

arba atskirti jo lovą užuolaida. Ypatinai saugoti nuo apkrėtimo mažus vaikus, nes jie sunkiai perneša gripą.

Motinos, susirgusios gripu, maitindamos krūtimi ar prižiūradamos kūdikį, turi apdengti burną ir nosį marliniu raiščiu arba nosine.

Mokiniai, pajutę gripo požymius, neturi lankyti mokyklos, nes gali apkrėsti kitus mokinius.

Gripu galima susirgti pakartotinai. Susirgus pakartotinai, liga pasireiškia sunkesne forma, todėl sveikstantieji turi griežtai laikytis gydytojo nurodymų.

gyd. I. G e i m a n a s

Redaktorius
L.RUDAŠEVSKIS

LIAUDIES DEMOKRATIJS ŠALYSE

Pramonės vystymas Kinijoje

Per praėjusius ketverius metus Kinijos darbo žmonių pasiaukojamų pastangų dėka pramonės gamyba Kinijoje ne tik buvo atkurta, bet ir viršijo aukščiausią šalies istorijoje lygį. Pramonės gamybos dalis visame Kinijos liaudies ūkyje dabar pasiekė 28 procentus.

Sparčiai vystosi socialistinis pramonės sektorius. Valstybės rankose yra 50,7 procento visų stambiųjų šalies pramonės įmonių. Pajamos iš valstybinių ir kooperatinių įmonių jau 1952 metais sudarė daugiau kaip pusę visų valstybės pajamų.

(TASS—ELTA).

Žemės ūkio mechanizavimas Lenkijoje

Liaudies demokratinėje Lenkijoje žemės ūkis sėkmingai mechanizuojamas. Šalies mašinų-traktorių stotys, valstybiniai žemės ūkiai ir žemdirbystės gamybiniai kooperatyvai gauna vis daugiau žemės ūkio mašinų.

Šiais metais šalies žemės ūkis gaus mašinų ir įrengimų 2,4 karto daugiau, negu 1949 metais. Sparčiai vystoma jauna žemės ūkio mašinų gamybos šaka — traktorių gamyba, kurios nebuvo buržuazinėje Lenkijoje. Šiais metais bus pagaminta 6 700 traktorių.

(TASS—ELTA).